

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 235/2020
01.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миле Крстић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., ради утврђења злоупотребе права својине и чинидбе, одлучујући о сукобу стварне надлежности Вишег суда у Врању и Апелационог суда у Нишу, у седници одржаној 01.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Бујановцу П 706/17 од 06.01.2020. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Врању.

Образложење

Решењем Гж 1013/20 од 08.05.2020. године, Апелациони суд у Нишу огласио се стварно ненадлежним за одлучивање по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Бујановцу П 706/17 од 06.01.2020. године и предмет уступио Вишем суду у Врању, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Виши суд у Врању није прихватио своју надлежност, налазећи да је ожалбена пресуда донета у спору о непокретности а не у спору мале вредности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Бујановцу П 706/17 од 06.01.2020. године, стварно надлежан Виши суд у Врању.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08, ...101/13), виши суд у другом степену, одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решења у грађанско-правним споровима; на пресуде у споровима мале вредности; у извршним и ванпарничним поступцима. Према члану 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Спорови мале вредности дефинисани су одредбом члана 468. ЗПП, као спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Споровима мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1) и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Не сматрају се споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине (члан 469. ЗПП).

Наиме, тужбом поднетом 26.10.2017. године, захтевано је утврђење да је тужени злоупотребио право својине према тужиоцу на начин што је на парцели у својини тужиоца ближе означеној у изреци, подигао насип-бедем на коме се налази платнена заштита и шљунак и на тај начин блокирао канал-бразду за отицање атмосферских и других отпадних вода, на који начин је угрозио парцелу тужиоца и грађевинске објекте на истој и повредио право тужиоца на мирно уживање имовине преко мере која је уобичајена, с обзиром на намену непокретности и месних прилика, на који начин се тужиоцу проузрокује знатна штета, са захтевом да се туженом наложи да уклони преградни насип на описаној бразди, а који се налази у парцели туженог и на тај начин омогући отицање атмосферске и друге отпадне воде до ... реке. Као вредност предмета спора у тужби је означен износ од 20.000 динара. Пресудом Основног суда у Бујановцу П 706/17 од 06.01.2020. године, одбијен је тужбени захтев, а тужилац је изјавио жалбу Апелационом суду у Нишу, сходно правној поуци садржаној у пресуди.

По налажењу Врховног касационог суда, ово није спор о непокретности у смислу члана 469. ЗПП, већ се расправља о захтеву који је кондемпнаторне природе – тражи се чинидба - да тужени ради отклањања извора опасности штете на парцели и грађевинским објектима тужиоца изведе одређене радове уклањањем преградног насипа и на тај начин омогући отицање атмосферске и друге отпадне воде до ... реке; у којој ситуацији је меродавна вредност предмета спора означена у тужби (од 20.000 динара), која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Будући да је пресудом донетом у овом спору, одлучено у спору мале вредности, за одлучивање о жалби изјављеној против те пресуде надлежан је виши суд, на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, у конкретном случају Виши суд у Врању.

На основу члана 22.став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић